

Himmelbjerget

— her mødes vi alle!

15. MAJ 1939
88. AARGANG

NUMMER 10
25 ØRE

JESU KRISTI KIRKE AF
SIDSTE DAGES HELLIGE

SKANDINAVIENS STJERNE

GRUNDLAGT 1851.

Nr. 10. | 15. Maj 1939 | 88 Aarg.

INDHOLD:

KOMMENDE ARTIKLER —
Den Danske Missions Historie

Mark B. Garff,
Redaktør

Orson B. West,
Medredaktør

Adresse:
Priorvej 12. København F.

OLAF MORTENSEN. BLAAGAARDSG. 36 D

SKANDINAVIENS STJERNE,
Organ for den danske Mission Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige, udkommer den 1. og 15. hver Maaned. Pris 25 Øre pr. Nummer, 6 Kr. pr Aar.

Til Pinse mødes vi i Silkeborg.

Vaaren er kommet — overalt brister Knopperne og Bladene folder sig ud, friske og yndefulde, i Naturen viser Livet og Skønheden os den skabende Kraft i sin Mangfoldighed og Rigdom, det er, som alle Livskræfter har forenet sig til en straalende Symfoni til Skaberens Pris i selve Foraaret.

Som denne herlige Tid forkynder Livets Genopvaagnen

Klüwers Kanal ved Silkeborg.

i Naturen, saaledes vækkes ogsaa i vort Sind et Ønske om en aandelig Fornyelse, om et Liv i større Overensstemmelse med Skaberens Hensigt, det er, som vi gennem Vaarens lyse Skær modtager en Anelse om det tilkommende Liv.

Henover Verden driver i Dag mørke og truende Uvejrsskyer, hvad disse Tegn betyder, er vi ikke i Tvivl om, Tiden nærmer sig, da store Begivenheder vil finde Sted — der vil komme en vanskelig Tid — men vi er forenet i Troen og Tilliden til den Almægtige, som vil bevare dem, der holder ud, og vi trænger i denne betydningsfulde Tid mere end nogensinde før til hverandres Bistand for at kunne leve i Overensstemmelse med den Pagt, vi har sluttet, og frembære Livets evige Budskab.

Ligesom Naturens opbyggende Kræfter sætter hinanden Stævne i selve Foraaret, vil Kirkens Medlemmer, saavel unge som ældre, sætte hinanden Stævne, denne Gang i Silkeborg — Vaarens og Skønhedens By.

7 Stævner er forløbet — igennem disse har vi lært hinanden at kende, lært at samarbejde som Brødre og Søstre i Forening for en fælles Sag, og vi har lært i god Sportsaand at anerkende vore Modstanderes Præstationer. Stævnerne har været en rig Kilde til personlig Aktivitet og Udvikling og en Anledning til at lære vort Lands skønne Egne at kende.

A/S »Hjejlen«s Baade, med dem foretages den vidunderlige Tur til Himmelbjerget.

Stævnet i Aar vil ikke i nogen Retning staa tilbage for de tidligere. Ingen Anstrengelse er sparet for at udnytte enhver Mulighed til at give Deltagerne det bedste Udbytte af Turen; Søskende i Silkeborg arbejder med Iver og Interesse for at berede deres Gæster nogle gode Dage i disse herlige Omgivelser.

Aldrig har et Ungdomsstævne haft en smukkere Ramme end i Silkeborg og aldrig har Programmet været mere afvekslende og opbyggende — derfor vil vi mødes til Pinse.

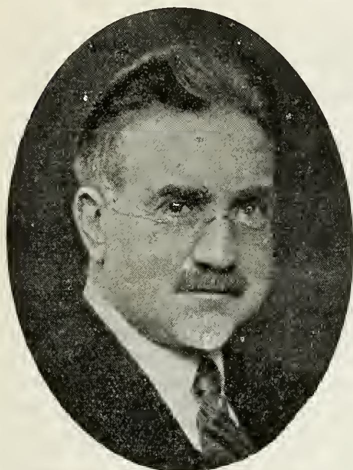
— I Aar skal alle med —.

Med Hilsen fra Hovedbestyrelsen

Edmund Kaiser.

Hvor Er De Tabte Israels Stammer?

af Apostel John A. Widtsoe.

Dr. Widtsoe

Der er faa Steder i den historiske Forskning, hvor der er opkastet saa mange Teorier om, som Stedet, hvor de tabte Israels Stammer befinder sig. De mangfoldige litterære Indlæg desangaaende beviser, at Stammerne kan være i næsten ethvert Land under Solen, det vil sige, hvad Teorierne angaar. I vor Kirke har vi ogsaa mange Bøger angaaende de ti Stammer og deres Opholdssted, hver skrevet af tænkende og oprigtige Mænd. Dog, vort Velfærd og vor Lykke her og hisset er heldigvis ikke i det mindste afhængig af, hvor disse opholder sig; men uheldigvis har nogle af vore Brødre saaledes paataget sig at blande dette Emne med vor Kirkes Teologi, at det er blevet dem til deres egen Fordærv.

Gennem deres lange Historie som et Folk har Hebræerne saa at sige stadig været i Krig med deres Nabofolk, og ligeledes var Folkene fra Eufratdalen mod Øst og fra Ægypten mod Syd og Vest mægtige Nationer, men Krig hjemsøgte ofte Abrahams Børn. Ufred og Krigsfærd udgør en stor Del af det forenede Israels Historie, men kun under David og Salomon var Riget i en saadan Forfatning, at de kunde diktere de omliggende Nationer og fordre ubetinget Neutralitet og Lydighed af de svagere saavel som af de stærkere Nationer, der var dets Grænselande.

Efter Salomons Død var baade Israel og Juda — deres Styrke saa væsentlig forringet af Kiv og Strid — plaget af Krig og Ufred igen, og kom paa een Gang under Erobrerens Jernhæl. De større Kongedømmer i Øst saa i Palæstina en strategisk Korridor til Ægypten, og disse Folk faldt over Israelitterne, som da var svage og næsten forsvarsløse, og Israel og Juda blev saa godt som Babylonernes Vasaler.

Som det var Skik og Brug dengang tog Sejrherrerne store Grupper af de overvundne med sig i Fangenskab;

nogle som Slaver, andre som Haandværkere, Kunstnere, ja, til og med som Statsmænd, eftersom deres Indsigt og Talenter kom dem til Nytte, og der var mange saadanne Fanger fra det iraelitiske Folk.

Der berettes om de tabte Stammers Fangenskab i Anden Kongernes Bog 17:6:

I Hosias niende Aar indtog Kongen af Assyrien Samaria og førte Israel bort til Assyrien; og han lod dem bo i Hala og i Habor ved Floden Gosan og i Medernes Stæder.

Et lignende Skriftsted findes i Første Krønikernes Bog 5:26, og det er alt, hvad vi hører angaaende dem.

Fra dette Tidspunkt er de saa at sige tabt for Historien med Undtagelse af et Skriftsted i en af de Apokryfiske Bøger, Anden Esajas 13:40—47:

Disse er de Stammer, som var bortført som Fanger fra deres eget Land, i Kong Hosias Dage, da Salmanasar, Kongen af Assyrien, bortførte dem fangne, og han tog dem over Vandet, saa de kom til et andet Land. Dog de holdt Raad med hverandre og bestemte, at de vilde forlade Hedningerne og gaa langt bort til et andet Land, hvor ingen før havde levet, saa at de kunde holde Lovene, som de ikke havde holdt i deres eget Land. Og de gik ind til Eufrat gennem trange Indgange i Floden. Thi den højeste gav dem et Tegn og holdt Floden tilbage, til de var kommet over paa den anden Side. For igennem dette Land var der en stor Bane at vandre paa, nemlig et Aar og et halvt, og dette Land er kaldt Arsareth. De bosatte sig der til den sidste Tid, og nu da de skal begynde at komme, den Højeste skal igen holde Vandstrømmen tilbage, saa de kan gaa igennem.«

Der er blevet fremsat mange fantastiske Teorier angaaende Stedet, hvor de tabte Stammer befinder sig. En forkynder, f. Eks., at der er store underjordiske Huler i Nordenlandene, hvor de tabte Stammer lever, og hvor de er lykkelige og rige, ventende paa den Tid, da de igen skal komme tilbage. En anden, med Diagrammer og Argumenter, foreslaar at en liden sekundær Planet er forbundet med Nordpolen ved et lille Stykke Land, og at de forsvundne Stammer lever der. Andre, endnu mere uantagelige Teorier er ogsaa i Omløb.

Det Synspunkt, som er almindeligt blandt vor Kirkes Medlemmer er, den største Part af Israel i Virkeligheden bor paa et ukendt Sted paa Jorden, antagelig i Norden. Som Forsvar for denne Mening er jo den almindelige Kundskab, at Jorden fremdeles langtfra er fuldstændig udforsket; ligeledes de mange bibelske Skriftsteder, som henfører til Israels Indsamling fra Nordenlandene. Jeremias taler om Israels Hus' Komme »ud af Nordenland« (Jeremias 3:18, 13:18, 31:8—11; Hoseas 1:11). Ogsaa i Mor-

mons Bog er der henvist til Israels Komme fra Nordens Lande i de sidste Dage. Ether profeterede angaaende disse »som var adspredte og indsamlet fra Jordens fire Hjørner og fra Nordens Lande«. Og i ny Aabenbaring er Nordenlandene omtalt i Forbindelse med Genoprettelsen af de ti Stammer.

En anden Opfattelse, som mange har er, at de tabte Stammer er bosat paa den nordligste Del af Jorden, derved opfyldende Skrifterne, men ikke netop, at alle er samlet paa et Sted. For at bevise dette henfører de til Israels Indsamling fra Jordens fire Hjørner og fra Øerne i Havet. Og videre, selv om Nordenlandene er nævnt, saa er der intet specielt paastaaet, at de tabte Stammer er samlet i en Gruppe borte fra alle andre Mennesker. Det er blevet paastaaet, at de vandrende Stammer virkelig bosatte sig i det nordlige Europa og Asien, og at de igennem Aarhundreder blandede sig med Folkene der, saa at Israels Blod i høj Grad flyder i de nordiske Folks Aarer. Saaledes kan ogsaa forklares de engelske, skandinaviske og tyske Folks villige Modtagelse af Evangeliet. De, der holder sig til denne Anskuelse, ser derigennem Profetiernes Opfyldelse og siger, at det er bogstaveligt gaaet i Opfyldelse, idet de Sidste Dages Hellige er blevet indsamlet fra det nordlige Europa til Kirken i det vestlige Amerika. Den anselige Britisk-israelitiske Bevægelse er netop bygget paa en saadan Forstaaelse af Adspredelsen af de tabte Stammer.

Et tredie Begreb forsøger at finde en Fællesgrund for de to første Begreber. Vi er paamindet om, baade historisk og profetisk, at Israel er blevet adspredt blandt Nationerne, gennem Udvandring Gang efter Gang fra det hellige Land, i paafølgende Fangenskab, ved frivillig Udvandring, mange Gange paa Grund af Forfølgelse, og har blandet sig gennem Giftermaal med andre Racer, til Israels Blod nu findes i omtrent hvert Land og Folk.

De gamle Skribenter talte om »de tolv Stammer, som var adspredt i fremmede Lande«. Det er fremsat, at da de tolv Stammer vandrede mod Nord, at mange da faldt fra Hovedgruppen og bosatte sig forskellige Steder langs Vejen og blandede sig med Folkene, som levede der, indtil i Dag — over hele Linien af deres Vandring — at Israels Blod kan findes. Det er endvidere blevet hævdet, at en Del af de ti Stammer, er paa et specielt beskyttet Sted, men ogsaa, at deres Blod muligvis findes blandt Folkeslagene, de rejste igennem paa deres lange Vandring, hvor de kom saa langt som til de arktiske Egne.

Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige tror paa Genoprettelsen af de ti Stammer, og at det er en Del af vor

Kirkes Mission at indsamle det adspredte Israel til Sandhedens Forstaaelse. Kirken ved, at ved Guds vise Styrelse har Israel gennem Tiderne — som er modtagelige for Evangeliet — blandet sig med alle Nationer. Israels Adspredelse er ofte berørt i Bibelen, og saa fast er de Sidste Dages Helliges Tro paa dettes Korrekthed, at det nu i mere end Hundrede Aar, under Opofrelse af Penge og Energi og undertiden med Livet som Indsats, har sendt Missionærer Jorden rundt for at prædike det gengivne Evangelium og for at bringe Menneskene ind til Israels Hus.

Spørgsmaalet angaaende, hvor de tabte Stammer opholder sig er i sig selv uden Betydning, men det er interessant, idet det viser, hvorledes saadanne Ting kan optage Menneskers Tid og prøve Sindene, specielt i en Tid som vor, hvor der fordres al vor Hjælp og Hensynfuldhed mod alle dem, som vi kommer i Berøring med.

Tiden vil uden Tvivl aabenbare, hvor de tabte Stammer befinder sig; men det er vor Pligt at hjælpe med til at fuldføre Guds Plan ved et dagligt og rigt Liv i hans Tje-Tjeneste.

Tidernes Fylde

af Apostel Melvin J. Ballard.

Den Historie, som jeg ønsker at fortælle, havde sin Begyndelse i en tyndt befolket Del af det vestlige New York i Bgyndelsen af det nittende Aarhundrede. »Religion var af meget større Betydning i Menneskets Liv end den synes at være i Dag. Adspredelse og Rekreation havde deres Centrum i Kirken, Sognets fælles Mødested. Paa Grund af saa begrænset et socialt Afløb naaede de ordinerede Religioner feberagtige Højder i deres Rivaliseren og Kappestrid. Sekt konkurrerede med Sekt. Der blev holdt Vækkelsesmøder hver Aften, og Prædikanter fremstod i Massevis med nye Teorier og nye Læresætninger.«

I al denne religiøse Vækkelse var Joseph Smith, en fjortenaars Dreng. Født af Forældre af puritansk Afstamning og indskærpet Kærlighed til Bibelen og dens Lærdomme, nærede han Ønsker om at slutte sig til en af de Kirker, der søgte at vinde ham for sig. Men saa stor var Striden mellem dem, at desto mere han undersøgte, desto mere forvirret blev han. I denne kritiske Periode læste han en Dag i Jakobs Brev 1:5, hvor der staar: »Men dersom nogen af

eder fattes Visdom, han bede derom til Gud, som giver alle gerne og uden Bebrejdelse, saa skal den gives ham.«

Her var et Løfte, som en Dreng kunde stole paa, og en Foraarsmorgen gik han ud i Skoven nær sit Hjem for at bringe sit Problem frem for Gud. Om hvad der skete som Svar paa hans Bøn, siger han:

»Jeg saa en Pille af Lys lige over mit Hoved, et Lys, der overgik Solens Glans, der lidt efter lidt dalede, indtil det faldt paa mig... Da Lyset hvilede paa mig, saa jeg to Personer, hvis Glans og Herlighed trodser al Beskrivelse, staa over mig i Luften. Den ene af dem talte til mig, idet han kaldte mig ved Navn, og sagde, idet han pegede paa den anden: »Denne er min elskede Søn, hør ham!«

Han blev instrueret om ikke at slutte sig til nogen af Kirkerne, men det blev forkyndt ham, at hvis han levede værdigt til den ham viste Tillid, vilde han blive et Redskab i Herrens Hænder for det sande Evangeliums Gengivelse til Jorden.

I dette første Syn havde Faderen og Sønnen aabenbaret sig som tydelig adskilte Personer, herliggjorte Væsener, i hvis Billede Mennesket blev skabt. Himlene, der længe havde været lukket, var igen blevet aabnet, en Troens Bøn var blevet besvaret, og Joseph Smith var, uden Skygge af Tvivl, kommet i Besiddelse af Kundskaben om at Gud lever og kan aabenbare sig til hvem han vil.

Joseph fortalte andre om sine Erfaringer, og selv om han kun var en Bondedreng, blev han snart Genstand for mange Forfølgelser. Der gik tre Aar, i hvilket Tidsrum han beskæftigede sig med de Sysler, der var almindelige for en Dreng paa hans Alder og Omgivelser. Saa, idet han ønskede at vide mere om, hvordan han stod for Herren, fortæller han, at han i sit Værelse om Natten den 21. September 1823 bad sin Fader i Himlen om mere Lys og Kundskab. Hans Bøn blev besvaret med Besøg af et opstandent Væsen, som kaldte sig Moroni.

Blandt andre Ting fortalte han Joseph om en hellig Beretning, som laa skjult i en nærliggende Høj. Denne Beretning var indgraveret paa Guldplader og indeholdt Historien om et Folk, der i fordums Tid levede paa det amerikanske Fastland. Moroni, den sidste Historiker blandt disse Folk, havde gemt Pladerne før sin Død.

Fire Aar senere — under Moronis Anvisning — tog Joseph Pladerne frem af Højen, og af dem oversatte han med guddommelig Hjælp Beretningen til det, der blev Mormons Bog. Denne Beretning, der af de Sidste Dages Hellige betragtes som Pendant til Bibelen, drejer sig hovedsagelig om Historien om en Gruppe, der forlod Jerusalem ca. 600 Aar

før Kristus. De kom til Amerika, havde Fremgang og blev to mægtige Nationer. Men med Fremgangen kom Strid og til sidst fuldstændig Tilintetgørelse af den ene af disse Nationer.

Detaljeret i Beretningen er Frelserens Besøg til disse Folk. Efter sin Opstandelse og før sin Himmelfart kom han blandt dem, de »andre Faar«, om hvem han havde talt under sin palæstinensiske Mission. Beretningen om hans Mission og Lærdomme er smuk og rørende. Paa denne Maade er der blevet bragt en anden hellig Bog til Verden, der supplerer Bibelen.

Medens Joseph Smith oversatte Mormons Bog sammen med sin Kampfælle, Oliver Cowdery, søgte han Herren for at faa nærmere Forstaaelse af Daabsordinancen. Johannes Døberen viste sig for dem og lagde Hænderne paa dem og ordinerede dem til det aaronske Præstedømme. Senere modtoges under Peter, Jakob og Johannes' Hænder det melkisedekske Præstedømme. Paa denne Maade modtog Joseph Smith sin Myndighed af dem, der havde den i fordums Tid — Retten og Magten til at handle i Guds Navn.

Joseph Smith

Med denne Myndighed, guddommeligt overdraget, blev Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige organiseret den 6. April 1830. Dens Organisation var den samme som i den oprindelige Kirke med Apostle, Profeter, Hyrder og Lærere o. s. v. Den proklamerede sig som den gengivne Jesu Kristi Kirke, deraf dens Navn.

Der fandt et dramatisk Fremstød i Missionærarbejdet Sted i den nye Kirke. Der hvilede paa den det gudgivne Ansvar at prædike Evangeliet til hver Nation, Stamme, Tungemaal og Folk. Uden Pung og Taske rejste Ældsterne fra Sted til Sted, idet de bar Vidnesbyrd om Gengivelsen. Nye Missionsmarker blev aabnet, og i Snesevis af Mænd og Kvinder sluttede sig til den nye Sag. Men sammen med Væksten kom Forfølgelserne, Resultatet af den Tids religiøse Intolerance. Højst dramatisk var disse Folks Bevægelser, drevet af uvenlige Naboer, fra New York til Kirtland, fra Kirtland, hvor de forlod det skønne Tempel, de havde bygget under Kamp og med Tro, til Missouri, fra Missouri,

hvor de forlod deres Hjem og Gaarde og Kirkebygninger, til Nauvoo. Der byggede de, hvad der paa den Tid var den største By i Illinois, og som Kronen paa Værket et andet smukt Tempel; fra Nauvoo tværs over den frosne Mississippi i Vinterens Hjerte ind i Vestens Ødemarker, hvor de er blevet et mægtigt og respektabelt Folk.

Gennem alle disse Prøver og Forfølgelser blev dette Folks Loyalitet og Hengivenhed alvorligt prøvet. Det var ikke nok for dem, blot at tro. Til Trods for Sygdom og Død, Tab af Ejendom og uretfærdige og ulovlige Uddrivelser holdt de tappert fast ved deres Overbevisning.

Saa kom det knusende Slag ved det koldblodige og hæslige Mord paa Joseph og Hyrum Smith af en væbnet Skare under Ledelse af Officerer — Beseglingen med Blod af en Profets Vidnesbyrd. Efter dette fulgte Brigham Youngs Ledelse af Kirken; det var ham, der førte de Hellige over Floder og Sletter og Bjerge til den øde Saltsødal — hvor de af Ørkenen byggede en smuk By og rejste et Tegn for Nationerne.

Foraarskonferencen i Esbjerg.

Fredag Aften den 10. Marts begyndte Esbjerg Distrikt sin Konference med en Koncert af Koret under Ledelse af Missionær Phil. D. Jensen. Salen var fyldt til sidste Plads,og Forsamlingen var begejstret for de smukke Numre.

Præstedømmet og Den kvindelige Hjælpeforening holdt deres Møder Søndag Morgen Kl 9 under Ledelse af henholdsvis Præsident og Søster Garff.

Primaryforeningen og Søndagsskolen gav et udmærket Program ved Formiddagsmødet.

Ved Eftermiddagsmødet blev Joseph Smiths Liv og Værk behandlet. Talerne og de musikalske Numre blev givet af Missionærerne.

I Aftenmødet blev Evangeliets fundamentale Principper behandlet af Præsident og Søster Garff samt Missionærerne Ældste Nephi Christensen, som blev afløst under Konferencen, sagde farvel til Søskende og Venner. Han forlader Esbjerg med de bedste Ønsker af alle, som har arbejdet med ham.

Slutningen paa Konferencen var Den kvindelige Hjælpeforenings Bazar, som var velbesøgt. Præsident og Søster Garff talte til de tilstedeværende.

UDGIVET AF HOVEDBESTYRELSEN

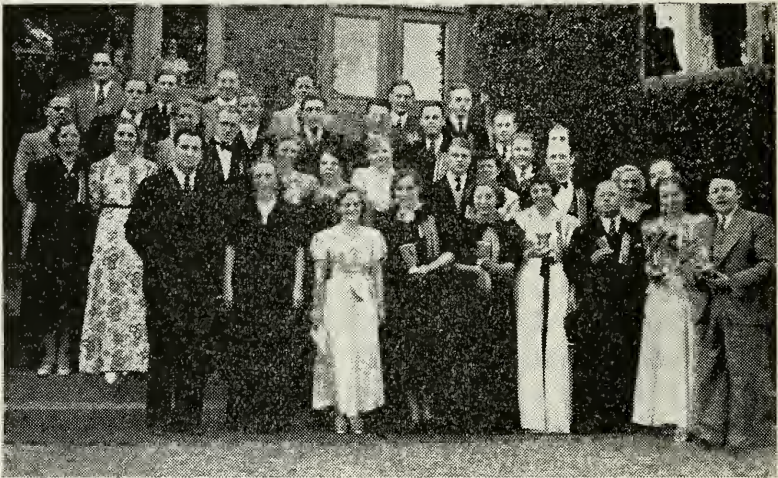
»Vær ved Kærligheden hverandres Tjenere, thi hele Loven er opfyldt i eet Ord, i det: Du skal elske din Næste som dig selv«.

Raad og Vink for Stævnets Deltagere.

PROGRAM.

Medens disse Linier skrives, bliver til alle Landets Grene sendt Stævneprogrammer, hvori man blandt forskellige Ar-

Sidste Aars Præmievindere

tikler vedrørende Ungdomsforening og Stævne finder Planen for Stævnet Lørdag den 27., Søndag den 28., og Mandag den 29. Maj. Programmet, hvis 16 Sider er hæftet i et smukt Omslag af Lærredskarton, indeholder bl. a. en Artikel vedrørende næste Aars Stævne, som muligvis vil blive interskandinavisk — vi vil meget gerne høre alle Læsernes Mening herom.

STÆVNEBILLETTEN.

Som ved tidligere Stævner kan man ogsaa i Aar købe en Stævnebillet, herved kan man sikre sig at kunne deltage i de vigtigste Arrangementer til en meget fordelagtig Pris.

Stævnebilletten, der naturligvis ikke gælder Rejsen til Stævnet, koster Kr. 6,50 og omfatter:

Stævnemærke og Baltegn	Enkelt	Pris	Kr.	0,50.
Program	»	»	»	1,00.
Banket	»	»	»	3,00.
Udflugt til Himmelbjerget	»	»	»	2,00.
Smørrebrød til Udflugten	»	»	»	1,00.

Stævnebilletten omfatter *ikke* Sejlturen Lørdag Aften, (Prisen for denne vil, incl. Servering af Pølser med Rundstykker ved Lejrbaalet, blive Kr. 1,00 eller derunder, alt efter Tilslutningen). Som det vil ses, sparer man 1 Kr. ved at købe Stævnebillet i Stedet for Enkeltbilletter.

REJSE.

I de fleste Grene gøres der betydelige Anstrengelser for at arrangere en billig Rejse og for at faa alle med, lige fra Lørdag Aften med den herlige Sejltur og indtil Mandag Aften, hvor Stævnet afsluttes paa den festligste Maade — prøv derfor at tale med Deres Ungdomsforening om Rejsen, for at De maa kunne foretage denne saa billigt og bekvemt som muligt, de vil være glade for at faa Lejlighed til at hjælpe Dem hermed.

HOTEL.

Hvis De ikke allerede har sikret Dem Hotelværelse eller privat Indkvartering i Silkeborg, vil vi indtrængende henstille, at De med det samme bestiller et Værelse, da denne By er stærkt optaget i Pinsen.

UDFLUGTEN TIL HIMMELBJERGET.

Efter Ankomsten til Himmelbjerget spises der Frokost, og vi spadserer gennem Skovene med Svejbæk som Maal. Turen kan gøres paa 1 Time, men der er regnet 1½ Time hertil, der er derfor truffet Aftale med Dampskibsselskabet om uden Udgift for Deltagerne at sejle dem, der ikke synes om at gaa den lange Tur, tilbage fra Himmelbjerget til Svejbæk, hvor vi samles efter Spadsereturen. *E. K.*

Apostel kommer paa Besøg.

Vi har den glædelige Meddelelse til Søskende og Venner i Den danske Mission, at Apostel Joseph Fielding Smith vil komme til Danmark i Slutningen af Juni eller Begyndelsen af Juli. Ældste Smith vil blive ledsaget af sin Hustru.

Der vil senere i »Stjernen« komme Oplysning om det nøjagtige Tidspunkt for Apostlens Ankomst og Besøget i Danmark.

Tak o Gud!

af Mads Madsen.

Tak o Gud for Tider svundne, Tak for hvad jeg
af dig fik,
Tak for Timerne hensvundne, Tak for dette Øjeblik,
Tak for Vaarens blide Stemme, Tak for barske Vind i
Høst,
Tak for Taaren jeg fik glemme, Tak for Freden i mit
Bryst.

Tak for hvad du aabenbared, Tak for hvad jeg ej
forstaar,
Tak for Bønnen du besvared, Tak for hvad jeg ikke faar!
Tak for Livets skjulte Traade, Tak for Hjælp naar
Kampen stod,
Tak for Jesu rige Naade, Tak for Pagten i hans Blod.

Tak for Himlen blaa i Livet, Tak for Skyerne derpaa,
Tak for Sollys du har givet, Tak for Mørket ligesaa,
Tak for Prøvelser i Striden, Tak for Haab som holdt
mig fast
Tak for hvad jeg led i Tiden, Tak for hvert et Haab,
som brast.

Tak for Vejens Roser røde, Tak for Tornene paa dem,
Tak for hvad jeg end skal møde, Tak for trygt og evigt
Hjem
Tak for Kors og Tak for Plage, Tak for himmelsk
Salighed,
Tak for Stridens hede Dage, Tak for alt i Evighed.

Nu afdøde Broder Mads Madsen skrev 3 Dage før sin Død ovenstaaende Digt, som paa en rørende Maade tolker den afdødes Tanker.

Fra Missionsmarken.

Ankomst.

Ældsterne Harvey Roy Johnson, Rexburg, Idaho, og Grant Leven Madsen, Provo, Utah, ankom til Den danske Mission den 30. Marts 1939 og er blevet beskikket til at arbejde i henholdsvis Aalborg og Odense.

Forflyttelser.

Følgende Ældster er blevet flyttet:
Louis Stens Christensen fra Silkeborg til København.
Leo Godfred Hansen fra Odense til Esberg.
George Max Larsen fra Esbjerg til København.
H. John Madsen fra Aarhus til Silkeborg.
Hans Christian S. Nielsen fra København til Randers.

Afløsninger.

Følgende Missionærer er blevet hæderligt afløst fra deres Missionsvirksomhed i Danmark:
Philo Enoch Henriksen, Salt Lake City, Utah.
Junius Newell Christensen, Kingston, Arizona.
Edwin Peter Hansen, Buhl, Idaho.
Nephi Wilford Christensen, Kingston, Utah.
Aksel Mathiesen, Odense, Danmark.

Vi takker alle disse Brødre for deres gode og utrættelige Arbejde for Herrens Sag og nedbeder Guds Velsignelse over dem i deres fremtidige Liv.

Besikkelser.

Ældste Spencer Duane Madsen til Distriktspræsident i Odense.
Ældste Henry E. Christiansen til Distriktspræsident i Aalborg.
Ældste Roy T. Shaw til Distriktspræsident i Aarhus.
Ældste Dale Young Higginson til Grenspræsident i Randers.
Ældste Calvin S. Rasmussen til Grenspræsident i Hjørring.
Ældste Ingar N. Andersen til Grenspræsident i Silkeborg.

ESBJERG: Søndag den 12. Marts 1939 blev Henry Jensen og hans Hustru Caroline Jensen døbt. Daaben forrettedes af Ældsterne Harold Yates Andersen og Nephi Christensen. — Vi byder disse Søskende hjertelig velkommen i Kirken.

AALBORG: Fredag den 14. April afholdt Aalborg Sangkor en lille privat Sammenkomst, og som sædvanlig var den yderst vellykket. Da Sangkorets Medlemmer Kl. 20 mødte op, blev de straks bænket om et smukt dækket Chokoladebord. Programmet sørgede Medlemmerne selv for. Det er den Slags smaa Sammenkomster, der i Forbindelse med de ugentlige Sangøvelser faar Sangkoret til at harmonere saavel hvad Sang som Venskab angaar.

ESBJERG: Torsdag den 17. Marts havde Den kvindelige Hjælpeforening inviteret Søskende og Venner ud til en lille Fest i Anledning af Foreningens Fødselsdag. Der var et godt Program, hvor flere tog Del, bl. a. Søster Helene Løvendahl, der

lige siden Foreningens Oprettelse i Esbjerg har været Medlem af denne, Ældste Harold Andersen, Distriktspræsident Thompson og Søster Selma Olsen. — Den kvindelige Hjælpeforening fortjener en Tak for denne udmærkede Fødselsdagsfest og en Tak for det Arbejde, den udfører i vor Gren.

SILKEBORG: Et af Silkeborg Grens ældste Medlemmer, Musiker Mads Madsen afgik ved Døden Mandag den 17. April 1939 efter flere Aars tiltagende Svaghed, 70 Aar gammel. Bisættelsen fandt Sted under stor Deltagelse fra Sygehuset, ved hvilken Lejlighed Missionspræsident Mark B. Garff talte smukt og trøstende. Vi udtrykker vor dybeste Sympati for de efterladte og nedbeder Herrens Velsignelse over dem.

SLAGELSE: Det ældste Medlem i Den danske Mission, Ældste Jacob Jensen fyldte den 12. Maj 93 Aar, idet han blev født i 1846. Broder Jensen blev døbt af L. Olsen den 9. Juli 1874, altsaa for 65 Aar siden. Han blev ordineret til Ældste af Missionspræsident Hans J. Christiansen den 3. Oktober 1919. Til Lykke, kære Broder! Vi nedbeder Herrens rigeste Velsignelser over Broder Jensen og haaber, at han maa faa en fredfyldt Livsaften ved Bevidstheden om at tilhøre Guds Kirke. Broder Jensen har et kraftigt Vidnesbyrd om Evangeliet.

AARHUS: Den 27. Marts 1939 blev Jens Børge Jensen indlemmet i Kirken ved Daab, som forrettedes af Ældste J. Newell Christensen. — Doris Laier blev samme Dag døbt af Ældste Thorvald Jensen. Velkommen i Kirken.

SILKEBORG: Den 20. April 1939 blev en Søn af Broder og Søster Jens C. M. Carlsen velsignet af Grensforstander Ingar N. Andersen og fik Navnet Morten Jens Carlsen.

AALBORG: Skærtorsdag den 6. April 1939 var en Del af Grenens Medlemmer — under Ledelse af Bikubepigerne — paa Udflugt til Hammer Bakker. Vejret var smukt hele Dagen, og Deltagerne nød den skønne Natur. Om Aftenen samledes Deltagerne til en Festlighed i den lille Sal, hvor Bikubepigerne udførte et godt Program, som gav et Indtryk af deres Arbejde.

Udelukkelser.

Johannes og Agnes Emilie Bredahl er efter eget Ønske den 22. Februar 1939 blevet udelukket af Kirken.

Magda Alida Reher Petersen er den 23. Marts 1939 blevet udelukket af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige.

Mark B. Garff, Missionspræsident.